

The background is a light brown, textured paper with a repeating pattern of small, white, heart-shaped cutouts. At the bottom, there is a decorative border consisting of a row of yellow circles. An orange banner with a ribbon-like shape is positioned across the middle of the page, containing the title 'Voorwoord' in a white, hand-drawn font.

Voorwoord

Wij hebben een tuin. Een mooie moestuin waarin we onze groente verbouwen. Die tuin is een erfenis van mijn vader. Hij heeft er vroeger in geboerd en nu hij er niet meer is ben ik de tuinboerin. Hoewel het idyllisch klinkt - en soms ook is, zo'n eigen moestuin - het is meestal hard werken. Zaaïen, bemesten, onkruid trekken, snoeien, de boel beschermen tegen vraatzuchtige eenden ... In een tuin ben je eigenlijk nooit klaar. Door de jaren heen heb ik wel wat ervaring opgebouwd, maar dat geeft geen garantie dat alles goed gaat. Sommige missers heb ik te danken aan eigen dommigheid (de aardbeien niet afgedekt tegen pikkende spreuwen en dus in de zomer geen fraaie aardbei meer te bekennen). Van wijze raadgevingen van anderen heb ik ook geleerd. Daarom zaai ik mijn heilige boontjes (ja echt, ze bestaan!) niet meer vóór IJsheiligen. Ze zullen niet ontkiemen door de kou van het seizoen.

Het gezin is ook zo'n tuin waarin je als moeder dagelijks mag werken. Misschien hoef je niet zo nodig heilige boontjes, maar iedere moeder wil toch dat haar kinderen deugdzaam opgroeien? Wanneer je je kinderen gelovig wilt opvoeden, dan wil je toch dat ze oog gaan krijgen voor de werkelijkheid, voor Gods werkelijkheid? Je mag met je kinderen leven in Gods tuin, in een werkelijkheid die groter is dan jij zelf bent. Je mag je samen verwonderen over de dingen om je heen, die je

hoort, ziet, ruikt en proeft. Maar je zult ook hard moeten werken. Kinderen hebben ouders nodig die het goede zaad zaaien, snoeien, begieten en bemesten. Dag in dag uit, thuis, onderweg, wanneer je opstaat en weer gaat slapen (Deut.6:7). Dat is wat je noemt een dagtaak! Kijk naar de boer uit de gelijkenis en doe het op dezelfde manier (Mark.4:27). Zaai in alle rust, ga slapen, sta weer op en verwonder je wanneer je ziet dat het zaad ontkiemt. Het hangt namelijk niet van jou af, het is God die de groei geeft.

Dit boekje kan je helpen bij je missie als moestuinmoeder. Het is geschreven voor moeders met kinderen in de basisschoolleeftijd. Je kunt het persoonlijk gebruiken of samen met andere moeders. In je persoonlijke stille tijd met God, op een bijbelstudie, of opvoedkring. Lees de meditatieve stukjes eerst voor jezelf door en denk erover na. Gebruik de vrije notitieruimte om je strubbelingen en zegeningen op te schrijven. Deel je bevindingen met andere moeders. Zo kun je van elkaar leren en elkaar bemoedigen. Jezus de grote Tuinman wil moestuinmoeders gebruiken op Zijn akker. Ik wens je een vruchtbare tuintijd toe!

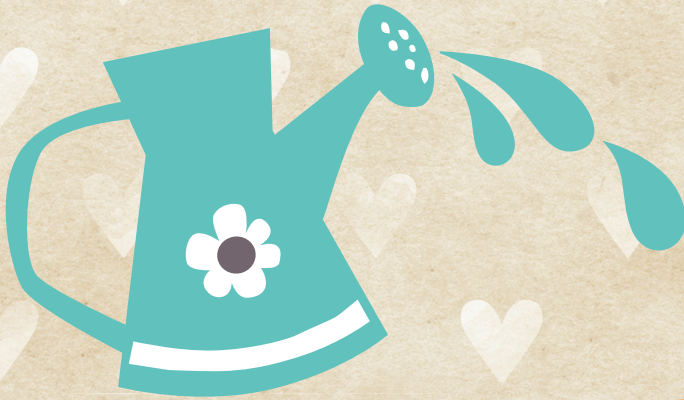
Marlon van den Bos-Uyterlinde

Maart 2016

Inhoud

1. Water geven	9
2. Voor alles is een tijd	15
3. Het raadsel van de rabarber	21
4. Verhalen vertellen	27
5. Liefde	33
6. Mentortijd	39
7. Veelkleurigheid	45
8. Rijpen en vrucht dragen	51
9. Volhouden	57
10. Monsters	63
11. Loslaten	69

Water geven

HOOFDSTUK 1

Laatst tipte iemand mij om lege eierdozen te gebruiken als zaaibakjes. Eierdozen zijn biologisch afbreekbaar en kunnen zo met plantje en al de tuin in. Ik had wat dozen opgespaard en ging gelijk aan de slag; grond erin, zaadjes erop, aandrukken, klaar. Na een paar dagen piepen er wat groene puntjes boven de grond uit. Miniblaadjes en een tener wit steeltje. Wat hier groeit, is een heus breekbaar plantje! Het plantje lijkt maar één ding te willen: groeien en groter worden. En ik ben zijn trouwe dienaar. Elke ochtend, middag en avond sta ik tot zijn beschikking met het gietertje vol water. Ik giet met volle overgave. Niet te veel water, hij zou verzuipen in het vocht. Nee, kleine slokjes. Maar oh, het plantje neemt het water op alsof zijn leven ervan afhangt. Steeds weer lijkt 'ie droog te staan. De zon en de wind laten het kleine kartonnen potje razendsnel uitdrogen. Wanneer ik te lang wacht om hem van dienst te zijn, dan laat het plantje lamleidend zijn kopje hangen. Ik voel me opeens heel belangrijk. Ik - zijn tuinvrouw - blijf zijn *hero* te zijn. Want ik ben degene die weet dat hij water nodig heeft en waar ik het halen moet.

Blijkbaar is dat een echte oudertaak: doorgeven wat je zelf ontvangen hebt. Dan moet je dus wel weten waarmee jouw eigen geestelijke giertje gevuld is. Het doorgeven van het geloof is meer dan alleen praten over God, samen bidden en lezen uit de Bijbel. Wanneer een kind ziet dat je zélf geraakt wordt door de liefde van Christus, door Zijn genade, gastvrijheid, vergeving en vriendelijkheid, dan blijft hem dat bij. Ook al is de aanleiding allang vergeten.

Hagar is een alleenstaande moeder. Ze is een vluchteling in een vreemd land. Hagar is weggestuurd door haar man – samen met tienerzoon Ismaël - omdat er te veel ruzie in de tent was. Nu draagt ze de verantwoordelijkheid voor de opvoeding van haar kind dus alleen. Samen dolen ze rond in de warmte van de woestijn. De dorst van Hagar dreigt haar vanbinnen te verschroeien als ze haar tekorten telt: geen bed, geen bad, geen brood, geen water en niemand die voor haar zorgt. Wist Hagar niet meer van Gods bestaan? Ze had Hem toch al eerder ontmoet, jaren geleden toen ze nog zwanger was van Ismaël? God had haar toen bemoedigd en nieuwe energie gegeven terwijl ze zélf met ruzie weggelopen was van huis. Was ze dat vergeten? Ik kan het me zo goed voorstellen. In de huiselijke stofwolken vergeet ik soms ook zomaar de Ene Die mij altijd en overal ziet en voor mij zorgt. Hagar is verblind en komt zelfs niet meer op het idee om te bidden. Ze dreigt totaal te verleppen door het gebrek aan water. Wanneer haar dorst op z'n hevigst is, opent God haar ogen, want God ziet Hagar wél! Dan ziet Hagar ook de bron. Misschien zat ze er wel gewoon náást. Hagar put van het water en geeft haar uitgedroogde zoon te drinken. Ze bloeien samen weer op. God heeft hen gezien, geholpen en gered en er is weer toekomst voor hen beiden! Zodra moeder Hagar uit de bron heeft geput, heeft ze iets om uit te delen.

Wat een bemoediging voor moeders die alléén staan voor de (geloofs) opvoeding van hun kind. God is ook heel betrokken op jouw leven! Hij ziet het wanneer je uitgeput raakt, geen puf meer hebt, de moed dreigt te verliezen. Hij reikt je de beker en geeft je te drinken uit Zijn Bron. En jij mag ervan uitdelen aan je kinderen.

Hoe geef jij vorm aan de geloofsopvoeding van je kind(eren)? Welke rituelen gebruik je? Wat vind jij belangrijk om je kinderen over God te vertellen? (Hoe) zien kinderen dat jij geraakt bent door de liefde van Christus?

.....

.....

.....

Omcirkel de woorden die passen bij de manier waarop jij vormgeeft aan de geloofsopvoeding:

samen

SPANNEND

gezellig

vanzelfsprekend *onecht*

.....

ONTSPANNEN

eenzaam

.....

inplannen

stress

.....

vieren

GEKUNSTELD

.....

'Mijn moeder deelde haar geloofservaringen met ons, bijvoorbeeld als ze gebedsverhoring had meegemaakt. Dat zijn 'gouden momenten' die ik nog steeds koester. Zo wil ik het ook doorgeven aan mijn kinderen.'

Coby, moeder van twee kinderen

Voorbede doen voor je kind(eren) is een van de vormen om ze te 'begieten'. Bid bijvoorbeeld bijbelteksten en vul steeds de naam van je eigen kind in.

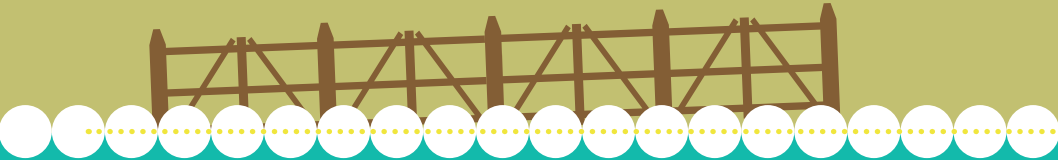
Bid dat je kind gered zal worden.
Ezechiël 11:19: Ik bid dat U mijn kind één hart zult geven en een nieuwe geest in zijn binnenste. Dat U het hart van steen uit hem wegdoet en hem een hart van vlees zult geven.

BID OM GEHOORZAAMHEID. 1 KRONIEKEN 29:19:
EN GEEF MIJN KIND EEN VOLKOMEN HART OM UW
GEBODEN EN GETUIGENISSEN EN UW VERORDENINGEN
IN ACHT TE NEMEN, OM ALLES TE DOEN (...)

Bid dat je kind Gods Woord zal liefhebben.
Spreuken 7:2-3: Ik bid dat mijn kind Uw
geboden in acht zal nemen en zal leven.
Dat hij ze aan zijn vingers zal binden en ze
op de tafel van zijn hart zal schrijven.

Bid dat je kind ernaar verlangt om
samen te zijn met anderen die de Heere
liefhebben. 2 Timotheüs 2:22: Ik bid dat
mijn kind het gezelschap zal zoeken
van hen die de Heere aanroepen uit
een rein hart.

BID DAT JE KIND NIET MEER GEPEST ZAL WORDEN.
PSALM 31:21: VERBERG HEM IN HET VERBORGENE
VAN UW AANGEZICHT VOOR HET HOOGMOEDIGE
GEDRAG VAN DE MAN; LAAT HEM SCHUILEN IN
EEN HUT VOOR HET GETWIST VAN TONGEN.

U zult de HEERE, uw God
liefhebben met heel uw hart,
met heel uw ziel en met heel
uw kracht. Deze woorden, die
ik u heden gebied, moeten in
uw hart zijn. U moet ze uw
kinderen inprenten en erover
spreken, als u in uw huis zit
en als u over de weg gaat, als
u neerligt en als u opstaat.

DEUTERONIUM 6:4-7